

[P. Munch.]

stemt, fast og sikkert begrænset, beskedent Beløb.

I øvrigt tror jeg med Hensyn til dette Forslags Enkeltheder endnu at have Grund til at nævne, at det Udvalg, der foreslaas her, neppe vil være tjenligt til Opgavens Løsning. Saaledes som Udvalget foreslaas sammensat, er det en saa godt som direkte Gengivelse af Udvalget fra Forslaget om Driftsloaan til Industrivirksomheder; men medens en Centralorganisation eller et Par Centralorganisationer kan være med til Bedømmelse af Henvendelser fra nogenlunde store Industrivirksomheder, er det en selvsagt Ting, at det vil være meget svært for en Centralorganisations Repræsentanter alene at foretage en rimelig Bedømmelse af Henvendelser fra mangfoldige smaa Haandværkere rundt om i Landet. Hvis man kunde finde en Form, hvorved de paagældende Udvalg fik en mere lokal Karakter, saaledes at den faste Gruppe af Embedsmænd, der skulde være i Udvalgene i de forskellige Amter, tiltraadtes af Repræsentanter for Haandværkerforeningerne eller af anden Repræsentation af tilfredsstillende Beskaffenhed, som man der kunde finde, saa tror jeg, det vilde være mere hensigtsmæssigt.

Jeg skal imidlertid anbefale begge Lovforslagene til en velvillig Prøvelse i Udvalget, men en Prøvelse, der ikke bør bygge paa Forestillingen om, at her er ydet et væsentligt Bidrag til den Krises Afhjælpning, som vi staar overfor.

Pitzner: Jeg kan ganske tiltræde de ærede foregaaende Taleres Bemærkninger om, at man ikke maa regne med, at de to Lovforslag, som her er til Behandling, skal kunne frelse Industri og Haandværk ud af de store Vanskeligheder, hvori disse Erhverv for Tiden er stædt. Det er der neppe heller nogen, der har regnet med; det har det Udvalg, som har arbejdet med Sagen, ikke regnet med, og jeg tror sikkert, at heller ikke den højtærede Minister har regnet dermed. Nej, vi, der har arbejdet med denne Sag, har set saadan paa det, om man ikke kunde finde en Fremgangsmaade, hvorved man i visse givne Tilfælde kunde støtte, hvor Støtte havdes behov, og hvor Støtte kunde nytte. Vanskeligheden ligger selvfølgelig i at anvende Pengene paa rette Maade, saaledes at Staten ikke udsættes for, lad mig bruge Udtrykket, unødigt store Tab. At der ved Udlaan af denne Art saa godt som uvægerligt vil fremkomme Tab, maa man

være klar over, og det har det Udvalg, som har arbejdet med Sagen, ogsaa givet Udtryk for.

Saa vel Venstres som de Radikales Ordfører var inde paa den Tanke, at der burde være Laaneforeninger. Med det Kendskab, jeg har til Haandværket, saa jeg og ser jeg fremdeles saaledes paa det, at saa vil der ikke blive nogen Hjælp til Haandværket. Den ærede Ordfører for Venstre begyndte at citere af Betænkningen. Han skulde have citeret lidt længere, for saa var han kommet til at referere det, vi havde sagt og virkelig ment om det Spørgsmaal.

Naar der er talt om Udvalgets Størrelse — det er i og for sig ikke min Sag, men jeg haaber, Ministeren undskylder, at jeg berører dette — og i Forbindelse med begge Lovforslag nævnt, at det var for lille, der var for faa Medlemmer, saa maa jeg sige, at jeg er Medlem af det Udvalg, der behandler Ansøgningerne vedrørende de 4 Mill. Kr., der ved Lov er stillet til Raadighed til Udlaan navnlig til Industrien, til de saakaldte kriseramte Virksomheder, og der viste det sig, at det meget lille Udvalg, et Udvalg, som bestod af en Embedsmand fra Ministeriet som Formand med en Sekretær fra Ministeriet samt 1 Medlem fra Industriraadet, 1 fra Fællesrepræsentationen og 1 fra de samvirkende Fagforbund, efter vort Skøn i hvert Tilfælde — og jeg tror ogsaa nok, at baade den tidligere Minister og den nuværende erkender det — har udført sit Arbejde paa en god og formaalstjenlig Maade. Det lyder ganske vist saa lidt, at der kun er eet eller to eller tre Medlemmer, men man maa jo ikke se bort fra, at de har Organisationerne i Ryggen og har Adgang til gennem disse at undersøge de Virksomheder, der søger Laan, hvad jeg tillægger den allerstørste Betydning. Man har for det første med Hensyn til Industrilaanene gennem Industriraadet og dets Organisation den bedste Lejlighed til at faa undersøgt alt, saaledes at man i hvert Fald ikke med lukkede Øjne gaar ind i en Risiko, men man ved, hvad man gaar med til, og man afvejer ved Indstillingen til Ministeren de forskellige Forhold. Udvalgets Redegørelse viser jo ogsaa, at de Laan, der har været søgt, langt har overgaaet det Beløb, der har været til Raadighed, men det er jo givet, at det altid vil gaa saaledes, at der fremkommer Krav om meget mere, end der haves Penge til, og navnlig Krav om meget mere, end det vilde være fornuftigt og formaalstjenligt at bevilge. Dermed være ikke sagt, at der ikke kunde